

HOOP

In het oude Griekenland luidde een uitspraak: "Het zijn van de mens is bepaald door wat hij hoopt en hoe hij hoopt". Mensen voelen zich daarom diep ongelukkig als zij niets hebben om op te hopen; zij worden dan in hun zijn aangetast.

In het Grieks is het woord voor "hoop" een neutraal begrip; het kan betekenen zowel verwachting van iets goeds als van iets slechts. Elke mens maakt zichzelf verwachtingen van de toekomst, hetzij blijde hetzij sombere. Maar hij is slechts een mens en daarom nooit helemaal zeker.

Eén van de bekendste Griekse mythen is die van de doos van Pandora. Het hele verhaal eromheen zal ik u besparen. Die doos is gevuld met vele slechte gaven voor de mensheid, zoals ziekten, rampen en smarten. Toen de doos uit nieuwsgierigheid werd geopend trof de mensheid al die ellende. Alleen er bleef één goede gave over: de hoop. Maar voor die uit de doos kon ontsnappen werd de doos voorgoed gesloten. Hoe anders spreekt de Bijbel over hoop. Het gaat altijd over hoop op iets goeds. Men

hoopt (op iets goeds) of men vreest (iets ergs). In het Oude Testament krijgt hoop een positieve betekenis omdat – in tegenstelling tot de Griekse mythologie – de hoop zich niet richt op een toekomstbeeld dat door de mens is ontworpen, maar op de Schepper van hemel en aarde en Zijn beloften. Daarom is het vaste vertrouwen een synoniem van de hoop. Heel sterk lezen we dat in Hebreeën 10:23: "Laten we zonder te wankelen datgene blijven belijden waarop we hopen, want hij die de belofte heeft gedaan is trouw".

Ons geloof en ons handelen is gestoeld op beloften. Beloften komen uit in tegenstelling tot verwachtingen. Wij hebben de belofte van vergeving van zonden door onze Heer Jezus Christus en de belofte van eeuwig leven als we in Hem geloven en op Hem ons vertrouwen stellen.

Die boodschap van hoop en belofte wil FELiRe graag uitdragen in Latijns-Amerika. Door Gods Geest is er daar een honger naar het Evangelie, honger naar de God die de belofte waar maakt.

Het meest sprekende voorbeeld van een

God die doet wat Hij belooft, vinden we in de geschiedenis van het volk Israël wanneer ze optrekken naar het beloofde(!) land.

Dan lezen we in Jozua 3 (:15 e.v.): "Zodra de priesters bij de Jordaan waren gekomen en hun voeten door het water werden omspoeld – de Jordaan stond (...) buiten zijn oevers -, kwam het water tot stilstand en vormde het een dam (...). De priesters die de ark van het verbond met de HEER droegen, bleven precies in het midden van de bedding van de Jordaan staan, terwijl heel Israël overtrok, tot de laatste man".

Daar was geen sprake van "verwachting" van zou het wel, zou het niet; nee God had een belofte gedaan en Hij baande een weg door de rivier.

Wij willen ook in Zuid-Amerika kinderen van God laten delen in de rijke beloften zoals we die in Zijn Woord hebben ontvangen.

Voor het werk van FELiRe vragen wij uw gebed en uw steun.

*Klaas Mollema,
voorzitter FELiRe*

Por Via Postal

Beste ds. Cerni,

Ik wil u bedanken voor de boeken die u heeft gestuurd. Ik beken dat ik blij verrast ben met wat ik mocht ontvangen van God via de mensen van FELiRe. Het is meer dan ik had verwacht. Ik dank God voor dit mooie project van boekenvertaling en verspreiding, omdat het gelovigen inzicht geeft in de kern van het christelijk geloof, maar ook aanspoort tot een oprecht en eerlijk geloofsleven.

Ik hoop echt dat het project van FELiRe doorgang mag vinden, want God, heilig als de Heer is, hecht waarde aan trouwe prediking van zijn woord. Daarom, de boeken en het contact met u, ik ben er dankbaar voor. Ik ben mij bewust dat ik nog aan het begin sta van het evangelie, dat ik nog elke dag mag groeien in geloof door

Filipe en zijn vrouw Rafaela en zoon Gaehl

genade. Het gaat niet om intellectuele schittering, maar om leven met het doel waartoe

wij gemaakt zijn: om God te verheerlijken, te aanbidden en een heilig leven te leiden. En tegelijk weet ik dat ik nog zoveel tekort schiet.

Lieve broeder, God zegene u allen. Ook als er geen mogelijkheid is dat ik nog nieuwe materialen zou mogen ontvangen, om wat voor reden dan ook.

U kunt altijd met mij contact opnemen via de facebook pagina van mijn predikant Francisco Cardoso. Herinner mij als uw eenvoudige broeder in Christus. Bedankt voor alles.

Filipe Viane

'Ontvang mijn hartelijke groet in de kostbare naam van onze almachtige God en Zijn Zoon Jezus Christus, die ons heeft gered en verlost van onze zonden. Ik feliciteer u voor de liefde van Gods werk, het onderwijs in de schatten van Gods Woord en om dat te behouden. Ik bid dat u gezegend wordt

in uw werk, om vele levens tot zegen te mogen zijn met de verspreiding van uw waardevolle boeken.

Ik ben predikant van een kleine kerk in Huancayo –Peru. Een jaar geleden ben ik begonnen met een groepje broeders en zusters, biddend en vastend om deze kerk te kunnen openen en om met de jeugd te

kunnen studeren. Maar het kwaad is ook heel sterk in dit gebied. In het afgelopen jaar mochten we, dankzij de genade van God, de kerk zien groeien. Het geloof groeit en we ontvangen kracht om door te gaan met het prediken van het Woord van God, dat immers sterker is dan het kwaad. Ik dank u voor uw boeken, die mij hielpen

om mij te ontwikkelen als predikant. Ik bid God om u te zegenen, zodat u erin zult slagen om deze waardevolle boeken te kunnen blijven verspreiden. '

Richard Edison Chavez Laureano, pastor van de IEP "El Refugio" - Sanando Heridas (= "De Schuilplaats" - Genezing van wonden)

Twijfel

Met regelmaat heb ik afgelopen jaren het geloof van Abram aangehaald in verschillende gesprekken in mijn gemeente. Dat was nodig want de mensen met wie ik sprak hadden soms een verwrongen beeld van de kerk, met name dan van hoe er geloofd wordt in de kerk. Deze mensen benoemden dan van zichzelf de twijfel en de aanvechtingen in hun geloof, maar zij veronderstelden dat al die anderen in de kerk daar geen last van hadden.

Omdat ik 'al die anderen' ook wel eens spreek, kon ik dat dan weerleggen: *Joh, je bent echt niet de enige!*

In dit stukje wil ik wat ik dan over Abram vertel aan deze broeders en zusters met u de lezer delen. Het is belangrijk om onder ogen te zien dat twijfel en worsteling bij geloof horen, zoals rook bij vuur. Het geloofsboek, de Bijbel, stelt al vanaf het begin ruimte beschikbaar om dat aan de orde te stellen. Bijvoorbeeld gebeurt dat in Genesis 15. Want daar komen we Abram tegen, bang en vol twijfel. Abram!

Enige tijd later, zo begint dat hoofdstuk. Bronnen buiten de Bijbel vertellen dat er zo'n tien jaren verlopen zijn na zijn roeping uit Haran als de Here hier Abram opzoekt. Het duurt maar en het duurt maar. Sarai merkt het wel aan haar man, hij wordt steeds ongeduriger. *Abram, wat is er toch met je? Ja, wat denk je! We worden er niet jonger op, Saar, waar blijft de HEER nou met z'n beloften?*

En eindelijk klinkt dan de stem van God. Hij bemoedigt zijn vriend Abram.

Maar, die wil daar niet aan.

Kortaangebonden, onvriendelijk is zijn weerwoord. Hij heeft zo zitten worstelen met zijn geloof. De twijfel loerde. En nu strijden opluchting en verontwaardiging om voorrang. Abram is scherp in zijn antwoord. Zijn vinger priemt naar boven: *U hebt mij geen nakomelingen gegeven. Wat moet ik met een vorstelijk loon als ik zonder land en zonder zoon moet leven en sterven? Vervul liever uw belofte! Als U mij die geeft, geeft U mij alles – geeft U mij die niet, dan geeft U niets. En dan zal al mijn bezit voor Eliëzer zijn, die kerel uit Damascus!*

We weten al langer dat de Bijbel geen censuur pleegt om alleen maar brave conversa-

tie weer te geven. Deze tekst is daar weer een voorbeeld van.

Maar daardoor zien wij wel de echte Abram. Niet te snel moeten we de stap maken naar de titel geloofsgetuige die hij in de Hebreeënbrief krijgt. Om die titel te begrijpen moet je wel stap voor stap zijn leven volgen en daar is dit gesprek tussen Abram en God een onderdeel van. Het is belangrijk dat we recht doen aan de twijfel van Abram; de Bijbel zelf veegt het ook niet onder het tapijt. Dit gesprek toont hoe hij in onzekerheid leefde.

Alleen... als je Páulus naleest over deze periode in het leven van Abram, dan lees je in Romeinen 4: *Abraham twijfelde niet aan Gods belofte; zijn geloof verloor hij niet, integendeel, hij werd erin gesterkt en bewees zo eer aan God* (Romeinen 4:20 NBV).

Dat ziet er anders uit dan dat wat ik net beweerde, dat Abram moest vechten tegen de twijfel. Zó lijkt het er meer op dat hij een echte geloofsheld is. Niks geen twijfel. Hij leefde in zekerheid. Maar dan staat Abram niet naast ons in onze twijfel, dan is hij juist onbereikbaar ver weg voor wie met allemaal *waaroms* door het leven gaan.

Ik ben, toen ik dit las, in de grondtekst gedoken en in andere vertalingen. Ik zal u de vertaling geven van de Naardense bijbel: *Ten aanzien van de aankondiging van God heeft Abraham zich niet laten splijten in ongeloof.*

Twijfel kan een mens verscheuren, splijten, staat hier. Twijfel is daarom soms ziekmakend.

Het kan leiden tot ongeloof, maar bij Abram is dat niet gebeurd. Er was twijfel, maar die

heeft hem niet verscheurd. Hoe lukte hem dat, dat zijn geloof de twijfel uiteindelijk overwon?

We kunnen dat zien in vers 6 van Genesis 15. *Abram vertrouwde op de HEER*, staat daar. Het werkwoord *aman* staat daar voor vertrouwen. Letterlijk is dit: zich vastmaken. Abram maakte zich vast en dan staat er *bêjahwe*, maakte zich vast in Jahwe. Zo staat het er. Als een kind bang is en vader is in de buurt, dan klemt het zich aan hem vast. Pa voelt als het ware de nagels in zijn nek. Zo heftig beleven wij soms ook de twijfel die ons kan overvallen of juist sluipenderwijs zich steeds meer opdringt. En dit is wat we van Abram kunnen leren: In tijden van twijfel: hou vast aan God! Klem je vast in de HEER. Dus niet Hem de rug toekeren, niet je kerkgang stopzetten, niet jezelf groter voordoen dan je bent en de discussie aangaan met wat dan ook maar twijfel in je zaait. Nee, hou vast aan God. Meer niet. Die inspanning is dan al groot genoeg!

Dat betekent dat je Hem zoekt waar Hij te vinden is. Vinden kun je God als je je handen vouwt en je ogen sluit; bid met verwachting! Vinden kun je God als je in zijn eerlijke Woord leest; lees met verwachting! Vinden kun je God daar waar twee of drie in zijn naam bijeen zijn; ga naar je kerk of kring en ga met verwachting! FELiRe steunt de ontwikkeling van krachtige gemeentes in Latijns Amerika. Zo krachtig dat geloofstwijfel kan worden besproken én overwonnen!

Ds. Hans van 't Hoff

Financieel verslag t/m augustus 2016

